

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Tine (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Tine", i Bang, Herman: *Tine*, udg. af Marie Hvidt ; Villy Sørensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang08val-shoot-idm139973025463584/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Tine

mentet: »det var ikke hyggeligt«, en bemærkning fra Groves korrespondance 2. april.

Af Groves krigsbreve forstår man, at de to engelske journalister, som var med ved skanserne »for at se på Krigen« (s. 65), virkelig var klædt i skind »fra Top til Taa«. Det var Auberon Herbert (Mr. Arboun i *Tine*) og William E. Hall, som ofte nævntes i tidens aviser. En tredje engelsk journalist, som får en kollegial snak med »den sortsmudske« (s. 118), er The Times' korrespondent Antonio Galenga, hvis artikler udkom 1864 i dansk oversættelse: *Krigen i Slesvig 1864*. Til karakteristik af disse gentlemen of the press har Bang ironiseret over bemærkninger hos Grove og Galenga.

Muligvis har Bang udnyttet familien Grove endnu en gang ved at tegne grundtvigianeren, kapellan Graas dværgagtige figur efter P.V. Groves søn, Carl Grove, en ganske lille mand, der var forstander på Grundtvigs egen højskole, Marielyst. – Bang kom som ung en del i det Grove'ske hjem som ven med en af sønnerne.

En hel lille fortælling i fortællingen handler om Max Appel, den unge løjtnant, der som Tine går til under »Krigens vældige Haand«, et offerlam, der så at sige deler begravelsessalme med hende. Med denne skikkelse har Bang formodentlig tænkt på sin rejsekammerat og samlever, skuespilleren med pseudonymet Max Eisfeld, som havde forladt ham kort før *Tine* blev skrevet, og hvis rigtige navn var: Max Appel.

De politiske synspunkter i romanen udtales især af to gejstlige: bispen og provsten. Den mildt ordnende bisp repræsenterer tydeligvis forfatterens mening og er også den, der udtaler de ord, som er motto for romanen. Modellen for denne spinkle lille herre med det hvide skæg genkendte samtiden som bispen over Als og Æro, Jørgen Hansen, hvis politiske engagement som konservativ helstatsmand havde ført ham ind i landstinget. Den preussiske regering afsatte ham som biskop 1864. Han døde 1889, to måneder før *Tine* udkom.

Over for bispen står den statelige provst med cæsarhovedet, som med svulmende retorik fremfører de nationalliberale synspunkter. Denne person forestillede D.G. Monrad, hvormed se s. 161. At Herman Bang har brugt modeller for andre af romanens personer, har nu om dage kun sekundær interesse, fordi det bidrager til forståelse af hans impressionistiske arbejdsmetode. Men provstens modelforhold har i sig selv betydning, fordi Bang med det fremfører en bitter poli-